

Đó biết vì n m ng s p t i, ng i ta có đ “pháp môn”. T r c r i nh t nh đ n giáp, t vi, nhân t ng h c, Kh ng Minh th n s ; đ n đ n gi n nh bói bài, xin xăm, xin keo, và Bói Kì u...

Th c ra Bói Kì u cũng không đ n gi n chút nào n u theo sách v . Cũng vì không đ n gi n, nên chúng tôi “đ n gi n hoá” theo cách chúng tôi: Đ ngay ng n cu n Kì u tr c m t r i ch p tay thành tâm kh n nguy n c Tiên Đ n, x ng tên h , bày t đ i u mu n bi t t t ng lai, hay gì gì đó..., nói gì cũng đ c, nh ng câu cu i ph i là: “Con xin ch n hai dòng... (thí d nh dòng 11, 12, ch ng h n) t trên đ m xu ng (hay t d i đ m lên, tu thích), xin c ch ng minh.”

R i ng i mu n bói, dùng ngón tay cái “r t, r t” vào nh ng trang kì u nh “bác th ng b n” “r t, r t” bài v y! Xong b m vào m t ch tu thích, r i đ m s dòng mà đã “nguy n” lúc này(ví d dòng 11, 12). Vì c cu i cùng là đ c lên hai dòng đó, t c hai câu l c bát, cho m i ng i cùng “bàn”!

“Bàn Kì u” v n cùng huy t th ng v i “bàn xăm”, “bàn s đ ”. Nó l t léo nh cái l i không x ng c a “th y bàn”, và r t đúng sau khi... đã có k t qu !

Ph ng pháp Bói Kì u c a chúng tôi đ n gi n nh v y! Không c n âm d ng ngũ hành, không c n thái c c l ng nghi mà đúng phong phúc(!). Xin k ra đây nh ng linh nghi m có th nói là vô cùng. (còn nh ng l n trót l t xin ém l i!).

Trong b n chúng tôi Tâm C n là ng i “ch ra” l i bói Kì u n y, và cũng là ng i... “khai bói” đ u tiên. S là m t l n nó b m t cái bóp, trong đó ch a nhi u gi y t tu thân, mà quan tr ng

Bói Kì u

Tác Giả: Tina Thai

Thứ Sáu, 24 Tháng 12 Năm 2010 07:21

nhßt là gißy hoßn dßch (tßm hoßn nhßp ngũ), tß gißy tßi quan trßng cßa thanh niên trß c năm 1975. mßt nó, thì mßt thßt thßn, nhßn nhß chßng khác “mßt mßt sß gßo” thßi bao cßp! Bí quá, nó bèn “Bói Kì u” nhß nói ß trên, và đßc cß Tiên Đß n phán; nó đßc:

“Mßt vùng cß mßc xanh rì,
Nßc ngßm trong vßt, thßy gßi nßa đâu!”

Cß bßn trong phòng trß cßi rßn:

- Đßng rßi! Đßng rßi! Hay quá! Mßt tiêu thißt rßi!

Mßt “thßy bàn”:

- Mßy nhß lßi coi mßy có chßi chß nào rßm rßp, mà kß bên có khe nßc không?

Lßi cßi rßn, “thßy bàn” đßo mßo:

- Nghĩ bßy! Ý tao nói nó có làm rßt ß lßm cây nào gßn bß hß, bß ao gì không?

Nhß đßc cß chß đßm, Tâm Cßn không nói không rßng, vßi lßy xe, hßp tßp đßp đi. Khi vß, trình cái bßp cho mßi ngßi xem vßi vß mßt tßi rßi. Cß bßn lao nhao:

- Đßu vßy? Đßu vßy? Hay quá ta!

Tâm Cßn, vßa thß, vßa nói, vßa cßi toe toét:

- Ngay chóc ch b i r m và... k bên vũng n c... ti u!

C b n c i lă:

- May m n là không có cha nào “ti u đ ng” ngay đó nh m y!

Ti ng lănh đ n... sang các phòng bên. Quy n Kì u c a Tâm C n tr thành b o b i! Sau nó “lăm giá”, b o ai mu n m n thì ph i nói cho m i ng i đ u bi t, mu n bói chuy n gì thì nó m i cho m n! Thâm tâm nó mu n ai cũng bi t, đ “bàn” cho vui. Th c lòng chúng tôi cũng không tin m, ph n l n là tìm chút an i, và mua vui cho đ nh quê, nh cha m . Th mà ph n nhi u “qu” l i trúng bon! (th c ra nh là “x p ng a” - m t trên hai, nh ng nh “bàn”, nên m i vi c đ u ng nghi m sau chuy n đã r i; cũng nh “bàn” s đ : “X i i! N m chiêm bao ngay chóc, mà l i không mua!”. Đám con gái ca t ng h t l i, r rê thêm nhi u tín h u, và: “Quy n Kì u c a th ng Tâm C n m i linh!”

S ng nghi m không sao k h t, và cũng không th nh h t trong m y năm đ i h c. Duy có m t l n, mà trong b n chúng tôi ch c ít ai quên:

Dung V o và Hà Ch n t cu i dă, xâm xâm vào phòng chúng tôi. Đã bi t “lu t ch i”, Dung V o v o:

- Anh Tâm làm n cho em m n quy n Kì u, đ em coi tình duyên ra sao. Hì, hì!!

Sau khi làm xong th t c đ u tiên, cu i cùng c Tiên Đ n phán:

“Rõ ràng trong ng c tr ng ngà,
Dày dày đức s n m t toà thiên nhiên”

Dung vỗ o đ m t:

- Sao k v y nè? L c qu r i! L c r i!

M t “th y bàn”:

- Sao l i l c? Đúng bon bon r i còn gì? Nè! Tình duyên thì ph i có tr c, có sau. Tr c “nh v y” thì trùng quá r i. Hi, hi...xin l i qu n a cho bi t t ng lai đi!

Dung V o nghe theo, xin l i l n hai:

“Thôi r i m t đoá trà mi...”

Dung V o ng ng đ c, m t úa nh chi c lá. c phòng c i r n, b i ai cũng bi t câu sau là:

“Con ong đã rõ đ ng đi l i v !”

Dung vỗ o r i n c m t, ngh n ngào: “Oan cho tôi, sai r i”. Trong phòng ai cũng ân h n, im l ng. Hà ch n t c gi n:

- Đ tôi! Tôi xin m t qu , cũng tình duyên đó. Ch n hai câu đ u trang ghen.

R i bài b n kh n vái, trang Kiều l t ra, đ t nhiên Hà ch n g p l i m nh, r i “vào” m t cái v quy n truy n v tay Tâm C n, Hà v a l i tay Dung V o, v a b c nhanh ra c a, v a nói:

- Bá láp! Vậ Dung!

Cậ phòng ngậ ngậ n, không biậ t cậ Tiên Điậ n phán thậ nào mà Hà Chậ n giậ n đậ n nhậ vậ y? Mậ y ngày sau chúng tôi mậ i biậ t, đó là:

“Nậ c vậ lậ u, máu mào gà,
...”

Quậ cậ a Hà Chậ n, là quậ cuậ i cùng cậ a niên khoá ậ y!